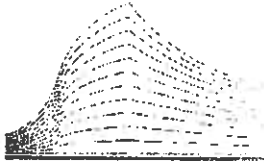

799

B 2170

Kopie
art. 792 GW
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2015/5599
Datum van uitspraak 24 juni 2015
Rolnummer 2014/AR/1202

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Brussel

Arrest

18^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op 30 JUNI 2015
Niet te registreren D'HOOGHE K.

COVER 01-00000219358-0001-0013-03-01-1

Beulw Nekeu
1/101

IN DE ZAAK:

TOMRA SORTING NV, voorheen BEST NV, met maatschappelijke zetel te 3001 LEUVEN, Romeinse straat 20, ingeschreven in de KBO onder nummer 0457.694.203,

eiseres

bijgestaan door haar raadslieden Mr. Paul MAEYAERT, Mr. Jeroen Muyldermans en Mr. Philippe de Jong, advocaten met kantoor te 1000 Brussel, Havenlaan 86C, bus 414 (kantoor Altius), en vertegenwoordigd ter zitting door Mr. Maeyaert en Mr. De Jong.

tegen

BENELUX ORGANISATIE VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM, met internationale rechtspersoonlijkheid, waarvan de zetel gevestigd is te 2591 XR DEN HAAG (NEDERLAND) Borderwijklaan 15, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom,

verweerster,

bijgestaan door Mr. Ignace VERNIMME, Mr. Simone VANDEWYNCKEL en Mr. Eline VEREECKE, advocaten met kantoor te 1000 BRUSSEL, Central Plaza, Loksumstraat 25 (kantoor Stibbe) en ter zitting vertegenwoordigd door Mr. Vernimme en Mr Vandewynckel.

1. De rechtspleging voor het hof.

01. Het inleidende verzoekschrift werd op 21 mei 2014 ingediend op de griffie van het hof met toepassing van artikel 2.12 van het Benelux Verdrag inzake Intellectuele Eigendom (BVIE) van 25 februari 2005.

02. Het beroep strekt tot vernietiging van een beslissing van 21 maart 2014 die werd genomen door het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom (BBIE) waarbij de doorhaling wordt betekend van de inschrijving van het merk 'BEST', met depotnummer 1272338, dat onder nummer 0941445 met spoed werd ingeschreven op 25 juli 2013 met toepassing van artikel 2.8.2 BVIE evenals tot het bevelen dat dit merk moet worden ingeschreven in het Benelux merkenregister.

┌ PAGE 01-00000219358-0002-0013-03-01-4 ─┐

03. De partijen hebben laatst conclusies ingediend binnen de termijnen die door het hof werden bepaald op 5 december 2014 en 23 januari 2015.

04. Ze werden gehoord op de openbare terechtzitting van 11 februari 2015, waarna de zaak in beraad werd gesteld.

II. De procedure voor het BBIE.

05. Eiseres heeft op 23 juli 2013 via haar merkgemachtigde Callewaert een depot verricht van een woordmerk 'BEST' en daarbij verzocht om spoedinschrijving.

De merkbescherming wordt gevraagd voor waren uit de klasse 7 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957, als volgt:

"lasersorteerapparaten, sorteermachines waarbij gebruik wordt gemaakt van laserstralen voor het sorteren van producten in bulk; sorteerapparaten".

Het depot kreeg het nummer 0941445 en werd ingeschreven op 25 juli 2013.

06. Per brief van 1 augustus 2013 heeft het BBIE een voorlopige beslissing tot weigering van het merk meegedeeld en aangekondigd dat de inschrijving zou worden doorgehaald. Als reden hiervoor werd gesteld:

"Het teken BEST is beschrijvend. Het kan immers dienen tot aanduiding van bestemming of herkomst van de in de klasse 7 genoemde waren. Het teken mist bovendien ieder onderscheidend vermogen. Wij verwijzen naar artikel 2.11, lid 1 sub b. en c. BVIE."

07. Per brief van 31 januari 2014 heeft de genoemde merkgemachtigde een beargumenteerd bezwaar ingediend, vergezeld van uitgebreide dossierstukken die er toe strekt het BBIE alsnog tot inschrijving van het depot te bewegen.

Het geschrift zet uiteen welke de oorsprong is van het merk -dat een letterwoord vormt- en stelt dat het teken geenszins beschrijvend is in relatie tot de geclaimde waren. Het teken zou enkel een verkoop-bevorderende connotatie hebben. Verder wordt gesteld dat het teken beslist onderscheidend vermogen bezit en dat het in elk geval is ingeburgerd.

PAGE 01-00000219358-0003-0013-03-01-4

08. Als antwoord op die brief heeft het BBIE met een schrijven van 21 maart 2014 te kennen gegeven dat haar voorlopige weigering gehandhaafd bleef en de motieven hiervoor nader toegelicht.

Het BBIE geeft aan dat het teken uitsluitend uit een bijvoeglijk naamwoord bestaat waarmee de soort en de hoedanigheid van de waren kan worden geduid. Elke deposant zou zijn product als 'best' willen aanprijzen, zo luidt de stelling en bij de toetsing op absolute weigeringsgronden wordt zo veel mogelijk rekening gehouden met de economische realiteit alsook met de regel 1.1, 1, d van het Uitvoeringsreglement. Ook het algemeen belang wordt in die toetsing betrokken.

Verder wordt gesteld dat uit het teken niet kan worden opgemaakt dat het om een acroniem gaat. Het wordt integendeel gezien als een gewone verkoopbevorderende en publicitaire aanduiding.

Het onderscheidend vermogen zou ontbreken aangezien de waren waarvoor merkbescherming wordt geclaimd, kunnen worden aangeprezen als 'best'.

Betreffende de inburgering wordt samengevat opgemerkt dat uit de meegedeelde documenten niet kan worden afgeleid dat het teken BEST werd gebruikt als merk en dat ze evenmin in staat stellen om uit te maken of het teken intensief en langdurig in de Benelux werd gebruikt.

Eveneens bij een brief van 21 maart 2014 werd de thans bestreden beslissing tot doorhaling van de inschrijving betekend.

III. De vordering en de standpunten.

09. Eiseres besluit dat haar beroep ontvankelijk en gegrond moet worden verklaard, en vraagt om de bestreden beslissing teniet te doen en de BOIE te bevelen om het merk met depotnummer 1272338 in te schrijven.

Ondergeschikt besluit ze dat, alvorens recht te doen, het HJEU prejudicieel moet worden bevraagd als volgt:

"In welke mate verzet artikel 3.1.b) en /of artikel 3.1 c) Merkenrichtlijn, mede in het licht van het achterliggende belang dat ten grondslag ligt aan deze bepalingen, zich tegen de inschrijving van een woord ("best") dat lexicologisch afwijkt van een in de betrokken taal bestaand adjectief met een lovende betekenis ("beste") en dat ongebruikelijk is als bijwoord ("best") in relatie tot de opgegeven waren, wanneer kan worden vastgesteld dat het betrokken publiek, in de eerste plaats of zelfs maar accessoir aan de overige betekenissen ervan, in het teken een aanduiding van herkomst percipieert?"

En ook:

“Verzet artikel 3.3 van de Merkenrichtlijn zich tegen de uitlegging dat van inburgering als bedoeld in dat artikel sprake is indien de deposant het als Benelux merk gedeponeerde teken gebruikt (in zakelijke documenten, reclame dan wel door het aan te brengen op de waren of hun verpakkingen) uitsluitend met het oog op uitvoer van de waren buiten de Benelux ?”.

Verder vordert ze om verweerster te veroordelen in de gedingkosten, die ze begroot op 210 EUR rolrechten en 1.320 EUR rechtsplegingvergoeding.

10. Eiseres geeft over de oorsprong van het woordteken ‘BEST’ aan dat het afgeleid is van B.E.S.T., wat een acroniem is van ‘Belgian Electronic Sorting Technology’. De maatschappelijke benaming van het bedrijf werd in 2012 gewijzigd naar haar huidige benaming, toen het bedrijf werd overgenomen door de Noorse groep Tomra, maar het teken BEST bleef behouden.

Het woordteken ‘BEST’ werd als onderdeel van een semi-figuratief merk, dat op 14 april 2008 als Benelux-merk werd geregistreerd -maar waarvan de registratie door het hof van beroep te Antwerpen werd nietig verklaard- gebruikt voor waren die vrijwel uitsluitend worden uitgevoerd naar landen buiten de Benelux.

11. Eiseres formuleert twee grieven, die ieder één van de twee door het BBIE aangevoerde weigeringsgronden betreffen.

Ze stelt vooreerst dat ‘BEST’ wel degelijk onderscheidend vermogen heeft en per se een geldig merk vormt voor de opgegeven waren.

Verder betwist ze dat het woord ‘best’ beschrijvend zou zijn in relatie tot de waren waarvoor het werd gedeponeerd en stelt ze dat het als merk is ingeburgerd in relatie tot optische sorteermachines. Het woord ‘best’ bestaat volgens haar in het Nederlands niet als adjectief, maar als een bijwoord. In die omstandigheid zou het redelijkerwijs ook niet worden begrepen in relatie tot de waren. Ze wijst er ook op dat het doelpubliek enkel een professioneel publiek is.

Voor het geval zou moeten worden aangenomen dat het teken niet van meet af aan onderscheidend vermogen had, betoogt ze dat het merk is ingeburgerd. Tot staving hiervan verwijst eiseres naar een reeks documenten en cijfers, waaronder persartikels, jaarrekeningen evenals de tijdspanne gedurende dewelke het teken werd gebruikt, in de heie wereld en ook in de Benelux.

12. De BOIE besluit dat de vordering moet worden verworpen en vordert betaling van 1.320 EUR rechtsplegingvergoeding.

Mocht het hof oordelen dat het depot behoort te worden ingeschreven, dan zou eiseres in elk geval moeten worden veroordeeld tot betaling van de gedingkosten.

Ze herneemt het standpunt dat het BBIE heeft geformuleerd bij de discussie over de doorhaling van de spoedinschrijving en ontwikkelt het nog nader onder verwijzing naar de relevante rechtspraak van het HJEU.

Het bijvoeglijk naamwoord 'BEST' heeft in verschillende talen een aanprijzende betekenis, als overtreffende trap van 'goed'. Het gaat volgens haar om een woord dat kan dienen tot aanduiding van de soort of hoedanigheid van de waren en dat niet met een merk kan worden onbeschikbaar gemaakt voor concurrenten. Ze wijst er op dat het Gerecht en het Hof van Justitie EG al in die zin hebben geoordeeld.

Betreffende de inburgering, ten slotte, meent ze dat eiseres er niet in slaagt om aan te tonen dat op de datum van het depot het teken in de betrokken kringen in de Benelux of in een aanzienlijk deel ervan, als merk werd gepercipieerd.

Ze merkt op dat tal van bewijsstukken niet gedateerd zijn en het gebruik van het teken buiten de Benelux betreffen. Eiseres zou tot 97% van haar omzet buiten de Benelux realiseren.

IV. Beoordeling.

13. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie EU (arrest Libertel van 6 mei 2003, C-104/01, punt 76; arrest Koninklijke KPN Nederland [Postkantoor] van 12 februari 2004, C-363/99, punten 31, 35, 36 en 73, en arrest MT & C [The Kitchen Company] van 15 februari 2007, C-236/05, punten 31 tot en met 36) behoren bij het onderzoek naar de inschrijving van een merk door de merkenautoriteit volgende regels in aanmerking dienen te worden genomen:

- het onderzoek naar het onderscheidend vermogen mag niet *in abstracto* worden gevoerd, maar dient rekening te houden met alle relevante feiten en omstandigheden van de merkaanvraag;
- de afweging van die relevante feiten en omstandigheden dient te gebeuren tot op het ogenblik waarop een definitieve beslissing wordt genomen over de aanvraag ;
- de toetsing dient te geschieden voor ieder van de waren of diensten en desgevallend kan de merkenautoriteit voor de in aanmerking genomen waren en/of diensten tot uiteenlopende conclusies komen;
- voor elk van de in de aanvraag om inschrijving opgegeven waren en diensten dient de

PAGE 01-00000217358-0006-0013-03-01-4

conclusie te worden vermeld, maar wanneer eenzelfde weigeringsgrond wordt ingebracht voor een categorie of groep van waren of diensten kan een globale motivering volstaan.

14. De absolute weigeringsgronden bedoeld in artikel 2.11.1. b. BVIE, die de afwezigheid van ieder onderscheidend vermogen betreft, en deze bedoeld in artikel 2.11.1. c. BVIE, die beschrijvende tekens betreft, beantwoorden aan de weigeringsgronden ingesteld bij de artikelen 3, 1. b) en 3, 1.c van de richtlijn van de Raad EG van 21 december 1988 (89/104/EEG), thans richtlijn van 22 oktober 2008 (2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad) betreffende de harmonisatie van het merkenrecht van de lidstaten.

Ze dienen derhalve uitgelegd te worden in de betekenis die er in het Gemeenschapsrecht werd aan gegeven door het Hof van Justitie en het Gerecht van de Europese Unie.

15. Artikel 3, lid 3 van de voormelde richtlijn voorziet in een uitzondering op de absolute weigeringsgronden: het bepaalt onder meer dat een merk niet voor inschrijving wordt geweigerd indien het ingevoelde gebruik ervan onderscheidend vermogen heeft verkregen op de datum van de aanvraag.

Volgens dat voorschrift kunnen de lidstaten trouwens beslissen dat deze bepaling ook van toepassing is wanneer het onderscheidend vermogen is verkregen na de aanvraag om inschrijving.

Het BVIE voorziet evenwel niet in een specifieke bepaling met eenzelfde strekking als deze in artikel 3, lid 3 uit de richtlijn.

16. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie EU dient bij het onderzoek over een aanvraag tot inschrijving van een merk het algemeen belang voor ogen te worden gehouden, nu de merkenautoriteiten bij de uitvoering van hun opdracht de vrijwaring van het algemeen belang als doel hebben (HJEU 18 juni 2002 in zake Philips, C-299/99, punten 77-78; HJEU 06 mei 2001 in zake Libertel, C- 104/01, punt 51; HJEU 12 februari 2004 in zake Koninklijke KPN, C- 363/99, punten 54-55; HJEU 24 juni 2004, in zake Heidelberger Bauchemie, C-49/02, punt 41; HJEU 19 april 2007 in zake Celltech, C-273/05, punten 74 -75).

Het algemeen belang betreft niet de toetsing van een absolute weigeringsgrond als zodanig, maar vormt de algemene hogere norm waaraan het stelsel van het merkenrecht ondergeschikt is en tegen de achtergrond waarvan het onderzoek onder meer ook dient te worden gevoerd (geciteerd arrest Libertel, punten 47-50).

De 'vrijhoudingsbehoefte' kan daarbij in zoverre een rol spelen dat de beschikbaarheid van bepaalde tekens niet ongerechtvaardigd mag worden beperkt voor andere marktdeelnemers die de desbetreffende waren of diensten aanbieden, door het verlenen van merkrechten, zonder dat dit evenwel op zich de weigering van een inschrijving van een teken zou kunnen verantwoorden (HJEU 4 mei 1999, gevoegde zaken C-108/97 en C-109/97, Windsurfing Chiemsee, punten 44-48).

17. Het begrip 'onderscheidend vermogen' behoort volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie EU aldus te worden uitgelegd dat een merk zich ertoe behoort te lenen om de waren of diensten waarvoor de inschrijving wordt gevraagd, als afkomstig van een bepaalde onderneming te identificeren ten aanzien van deze van concurrerende ondernemingen (HJEU 4 mei 1999, zaken C-108/97 en C-109/97 Windsurfing Chiemsee, punt 49; HJEU, 8 april 2003, zaken C-53/01 & C-55/01, Linde & Winward, punt 40; HJEU 25 oktober 2007, zaak C-238/06, Develey, punt 79).

18. Het onderscheidend vermogen dient te worden beschouwd in de perceptie ervan door het relevante doelpubliek.

Het onderscheidend vermogen is voorhanden indien kan worden aangenomen dat het teken in staat stelt om al naargelang de positieve of negatieve ervaring met de onder het teken aangeboden waren of diensten, deze op grond van het merk kunnen worden onderscheiden van andere die afkomstig zijn van concurrerende ondernemingen, hetzij om ze opnieuw aan te kopen of ze daarentegen te vermijden (vgl. GEU, 12 maart 2008, zaak T-341/06, SAS/BHIM, punt 29).

Zijn de waren of diensten bestemd voor alle consumenten, dan moet worden aangenomen dat het relevante publiek bestaat uit de redelijk geïnformeerde, normaal omzichtige en oplettende gemiddelde consument (HJEU 06 mei 2003, zaak C-104/01 Libertel, punt 46; HJEU 16 september 2004, zaak C-329/02 P SAT.1 SatellitenFernsehen, punt 24).

19. In het voorliggende geval wordt het doelpubliek klaarblijkelijk niet gevormd door de gemiddelde consument, maar richt de houder van het teken zich uitsluitend tot een professioneel publiek, dat dan nog beperkt blijft tot industriële bedrijven die producten in bulk of waren sorteren en hierbij gebruik maken van lasertechnologie.

Over het professioneel doelpubliek wordt aangenomen dat met zijn perceptie van een merk uitgesproken interesse en scherpere aandacht gemoeid is, waardoor tekens en verbanden sneller worden onderkend.

Hierdoor kan de drempel om onderscheidend te zijn door het merk gemakkelijker worden gehaald.

20. Het onderscheidend vermogen van het gedeponeerde teken moet worden beschouwd zoals het werd gedeponeed en in functie van de waren en diensten waarvoor de inschrijving wordt gevraagd.

Het door het BBIE voor inschrijving geweigerde teken is een woordteken, 'BEST', zonder enige figuratieve toevoeging.

De waren waarvoor merkbescherming wordt geclaimd, zijn zeer specifiek : het gaat om omvangrijke machines met ingebouwde laser-sorteertechnologie.

21. In het Nederlands en het Duits, evenals in het Engels, waarvan moet worden aangenomen dat professionelen in de Benelux het in het algemeen in ruime mate begrijpen, heeft het woord 'best' een cognitief herkenbare inhoud.

Afgezien van de vraag of in die talen het woord 'best' als zodanig wel wordt gebruikt als bijwoord, als bijvoeglijk of zelfs zelfstandig naamwoord, appelleert het in ieder van die talen aan een comparatieve plaats in een schaal van deugdelijkheid of van voorkeur.

22. Het woord hoeft nochtans niet per se te appelleren aan een cognitieve inhoud. Het kan immers op zich ook gepercipieerd worden als een aandachtstrekker, zonder dat er bij het doelpubliek een cognitieve reflex van vertaling en herkenning van een woord mee gemoeid moet zijn.

In dit geval vertoont het woord geen enkel direct en concreet verband met de te beschermen waren. Zo'n verband is er niet meer of minder dan mocht het teken met een andere medeklinker dan 'B' beginnen.

Het woord is kort en krachtig en blijft gemakkelijk in het geheugen hangen, hetgeen de herkenbaarheid voor de betrokken waren als afkomstig van een bepaalde onderneming vergemakkelijkt.

Wegens de aard van de waren waarvoor het teken door de deposant wordt geclaimd, zal het doelpubliek trouwens niet frequent met verschillende van die waren of soortgelijke onder verschillende merken tegelijk worden geconfronteerd. Integendeel mag worden aangenomen dat de keuze waartoe het merk moet bewegen zal gebeuren op basis van documentatie, mogelijk comparatief, enerzijds en fysisch contact met een toestel van een bepaald merk, wellicht ook op handelsbeurzen, anderzijds.

23. Er is dus geen enkele reden om aan te nemen dat het teken geen onderscheidend vermogen zou hebben om de waren waarvoor het merk is gedeponneerd te identificeren als afkomstig van de onderneming van eiseres.

Zodoende moet worden besloten dat de absolute weigeringsgrond uit artikel 2.11. 1. b. BVIE niet voorhanden is en kan er geen reden zijn om het merk niet in te schrijven wegens ontstentenis van onderscheidend vermogen, tenzij alsnog zou moeten worden aangenomen dat het teken een beschrijvend karakter heeft.

24. Een merk is beschrijvend in de zin van artikel 2.11.1 c. BVIE wanneer het *'uitsluitend bestaat uit tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van soort, hoedanigheid, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst of het tijdstip van vervaardiging van de waren of verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten'*.

In essentie komt dit voorschrift er op neer dat zo gauw een teken in het normale taalgebruik voor de consument de betekenis kan hebben van enig kenmerk van de waren of diensten, het niet voor merkbescherming in aanmerking komt (HJEU 12 februari 2004, zaak C-363/99 Koninklijke KPN, punt 57; HJEU 23 oktober 2003 zaak C-191/01 P, Wrigley, punt 32; HJEU 10 april 2008, zaak C-102/07, Adidas, punten 22 en 23).

25. Over de notie 'kenmerk' moet worden aangenomen dat ze refereert aan een objectief gegeven en niet aan subjectieve perceptie omtrent een bij hypothese kenmerkend gegeven in hoofde van het doelpubliek. De aan een teken toegeschreven hoedanigheid dat het een kenmerk kan aanduiden, kan alleen maar een karakteristiek gegeven betreffen dat bepaalbaar en precies is en aldus door elk individu van het doelpubliek kan worden vastgesteld.

Verondersteld wordt dat het doelpubliek dat met het teken wordt geconfronteerd, meteen en zonder reflectie een band kan leggen tussen het teken en een kenmerk.

Op dit vlak moet ook met de toekomstige te verwachten ontwikkeling rekening worden gehouden (HJEU 4 mei 1999 zaak Windsurfsing Chiemsee, gecit. punten 31 en 37).

Evenwel is dan vereist dat er actuele marktindicatoren zijn waaruit naar rede kan worden afgeleid dat het taalgebruik in de verwachte zin kan evolueren (GEA, 12 maart 2008, zaak T 128/07 SAS/BHIM, punt 43.).

26. Zoals boven reeds aangegeven, kan het professionele doelpubliek op het grondgebied van de Benelux het woord 'best' ook percipiëren in een taalkundige zin van een comparatieve duiding van deugdelijkheid of voorkeur.

Nochtans heeft het woord 'best' als zodanig in geen van de drie boven vermelde op het grondgebied van de Benelux betrokken talen een betekenis als bijvoeglijk naamwoord, zonder dat er verbuiging aan te pas komt.

Het woord zelf krijgt in het Nederlands en het Engels de comparatief kwalitatieve duiding maar eerst wanneer het in een verband met een ander woord samen wordt gebruikt ('het best', 'the best') en in het Duits vergt het woord steeds een verbuigingsvorm, hetzij als bijvoeglijk naamwoord, hetzij als zelfstandig naamwoord ('besten', 'Best').

Aldus beschouwd, heeft het woord 'best' een merkbaar afwijkende verschijningsvorm van hetgeen in het gangbare taalgebruik als woord kan worden gebruikt indien daarmee een hoedanigheid behoort te worden geduid, als diegene die er door het BBIE wordt aan toegeschreven.

27. Afgezien dus van de vorming van het teken (als acroniem) moet worden besloten dat zo het woordteken, zoals het werd gedeponereerd, bij het doelpubliek misschien ook secundair een suggestieve indruk kan wekken, het woordteken niet beschrijvend is in de zin van artikel 2.11.1 c. BVIE voor de waren waarvoor het is gedeponereerd.

Het bezit geen neutrale, zakelijke informatieve strekking en kan niet dienen in zijn enige relevante betekenis om een hoedanigheid te duiden als diegene die in de voormelde verdragsbepaling is aangegeven.

Evenmin zijn er aanwijzingen dat het woord binnen een redelijk te verwachten toekomst in het gewone taalgebruik zal kunnen dienen om enig kenmerk van de in het depot aangegeven waren aan te duiden.

28. Uit het bovenstaande volgt dat geen enkele absolute weigeringsgrond aan de registratie van het teken in de weg staat.

PAGE 01-00000219358-0011-0013-03-01-4

29. Alle overige door partijen ontwikkelde argumenten kunnen niet tot een andere conclusie leiden en behoeven dan ook geen verdere beantwoording.

30. Het besluit luidt dan dat de spoedinschrijving van het gedeponeerde merk onterecht werd doorgehaald.

De vordering die ertoe strekt de merkaanvraag in te willigen, is gegrond.

31. Eiseres wordt in het gelijk gesteld en zodoende is verweerster een rechtsplegingvergoeding verschuldigd volgens het tarief vermeld in het koninklijk besluit van 26 oktober 2007.

Het geïndexeerde basisbedrag voor een geschil dat niet op geld waardeerbaar is, bedraagt 1.320 EUR.

V. Dictum.

HET HOF,

In acht genomen de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

Beslist na tegenspraak,

Ontvangt de vordering en verklaart ze gegrond,

Doet de bestreden beslissing van het BBIE van 21 maart 2015 teniet,

Zegt dat de aanvraag tot inschrijving als merk van het teken dat door eiseres werd gedeponeerd onder depotnummer 1272338 wordt toegewezen en dat het betrokken merk moet worden ingeschreven in het Benelux merkenregister voor de waren die in de aanvraag zijn vermeld.

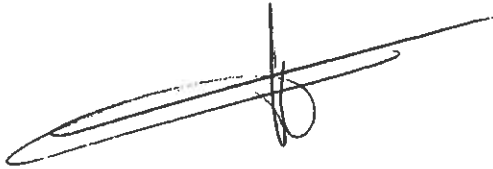
Veroordeelt verweerster tot betaling aan eiseres van de gedingkosten, begroot op 210 EUR rolrechten en 1.320 EUR rechtsplegingvergoeding.

PAGE 01-00000219358-0012-0013-03-01-4

Dit arrest werd na beraadslaging uitgesproken in openbare zitting op 24 juni 2015 door

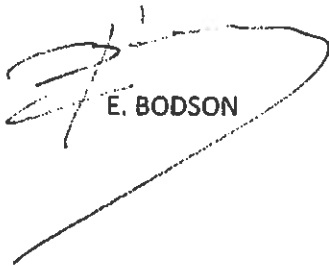
Paul BLONDEEL	Voorzitter
Eric BODSON	Raadsheer
Raf VAN RANSBEECK	Raadsheer
Ingrid DE DECKER	Griffier

I. DE DECKER

R. VAN RANSBEECK

E. BODSON

P. BLONDEEL

